

חולין פרק ח כל הבשר דף קטז

וסבר שה'קיבה' אינה חלק מגוף הבהמה
אלא דבר בפני עצמו.

חכמים גזרו איסור על גבינת עכו"ם והסביר
שמואל משום שמעמידים את הגבינה על
ידי עור קיבה של נבילה שהוא איסור
גמור אוסר את כל הגבינה שמעמיד אותה,
אבל עור של קבה כשרה שיהודי נתן לתוך
חלב להעמידו לגבינה כתוב במשנה
שבדקים על ידי גוי אם נותן טעם בשר
בגבינה אסור ואם לא נותן טעם כשר משום
שהתורה אסרה רק דרך בישול שנותן טעם.

ר' חייא פסק בשם ר' יוחנן שמעמידים
גבינה על ידי 'קיבת' נבלה שאינו חלק מגוף
הבהמה כמו מסקנת ר' יהושע, אבל אין
מעמידים בקיבת עובד כוכבים משום
שסתם מחשבתם לעבודה זרה ולמרות
שאינו חלק מהבהמה נאסר כדין עבודה
זרה, רב שמואל אמר בשם ר' יוחנן
שמעמידים בין בקבה של נבלה ובין בקיבה
של עכו"ם ולא חוששים לעבודה זרה.
להלכה אין מעמידים בעור של 'קיבה'
שאסור כנבלה, אבל מעמידים ב'קיבה' בין
של נבילה ובין של עכו"ם.

התנא של המשנה סבר שכל בשר שמותר
באכילה אסור לבשלו בחלב, ר' עקיבא למד
מכך שכתוב ג' פעמים **"לא תבשל גדי בחלב
אמו"** למעט א. חיה ב. עופות ג. בהמות
טמאות, וסבר שחיה ועוף אסורים מדרבנן,
ר' יוסי הגלילי סבר שחיה אסור מהתורה
אבל עוף מותר אפילו מדרבנן שכתוב
"בחלב אמו" ולעוף אין חלב. בברייתא
כתוב שבמקומו של ר' יוסי הגלילי היו
אוכלים בשר עוף בחלב כשיטתו, ומעשה
שלו הגיע למקום שאכלו ראש של טווס
בחלב ולא אמר להם כלום משום שהיה
מקומו של ר' יהודה בן בתירא ודרש להם
כדעת ר' יוסי הגלילי.

במשנה כתוב ש'קיבה' כלומר חלב קרוש
שנמצא בתוך מערכת העיכול של עגל שינק
חלב, של בהמת עכו"ם ושל נבילה אסור,
הגמ' מסבירה שה'קיבה' נחשבת עדיין
לחלב ולא חלק מהבהמה ושל עכו"ם
הכוונה לעגל שנקנה מגוי וחוששים שמא
ינק מבהמה טמאה משום שעכו"ם מגדלים
יחד טהורים וטמאים ונותנים להם לינוק
אחד מהשני וגזרו בקיבה של נבילה שמא
לא הפרישו אותה מלינוק מבהמה טרפה או
שמא יחליפו בנבלה של עכו"ם, שמואל
הסביר שהכוונה למקרה אחד שקנה 'קיבה'
מעכו"ם שהרג עגל והוא 'נבלה' והמשנה
כמו שסבר ר' יהושע בתחילה ש'קיבה'
נחשבת לחלק מהבהמה ודינה כנבילה אבל
אח"כ חזר בו ואמר שאינה חלק מגוף
הבהמה אלא דבר בפני עצמו.

בהמשך המשנה כתוב ש'קיבה' של בהמה
כשרה שינקה מטרפה אסורה, 'קיבה' של
בהמה טרפה שינקה מכשרה מותרת, ר'
יצחק הסביר בשם ר' יוחנן שחלק זה של
המשנה נאמר לאחר שחזר בו ר' יהושע